

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fejes Ferenc ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű felperesnek az Andrási Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd dr. Andrasi László) által képviselt alperes ellen külön juttatás kifizetése iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságon 3.M.68/2007. szám alatt megindított és a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.274/2007/6. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.274/2007/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a Gyulai Munkaügyi Bíróság 3.M.68/2007/4. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 15.600 (tizenötezer-hatszáz) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperesek a munkaügyi bírósághoz benyújtott keresetükben 2005. évre egyhavi külön juttatás, késedelmi kamata és a csatolt megbízási szerződés szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Előadták, hogy az alperes jogelődjénél fennálló közalkalmazotti jogviszonyukat az állományilletékes parancsnok 2006. február 28-ai hatállyal felmentéssel megszüntette, és a 2005. június 30. napján kezdődő felmentési idő teljes tartamára valamennyiüket felmentette a munkavégzési kötelezettség alól. Utolsó munkában töltött napjuk 2005. június 29-e volt. A felmentő okirat a juttatások körében az egyhavi külön juttatást még felsorolta, azt azonban az alperes nem fizette meg részükre.

Az alperes az ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy az állományilletékes parancsnok az egyhavi külön juttatásra vonatkozó intézkedését újabb parancsban hatálytalanította, mellyel szemben a

felperesek a keresetüket 30 napon túl terjesztették elő, de ezen túlmenően az időközbeni jogszabályváltozásra figyelemmel az általuk kért juttatásra jogosultságot sem szereztek.

A munkaügyi bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy külön juttatás címén 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 131.926 forintot, a II. rendű felperesnek 114.118 forintot, a III. rendű felperesnek 130.813 forintot, a IV. rendű felperesnek 138.089 forintot, mindezek késedelmi kamatát és személyenként külön-külön 20.000 forint perköltséget. Indokolásában megállapította, hogy a felperesek a keresetüket az általános elévülési időn belül előterjeszthették, és az utolsó munkában töltött napon hatályos szabályozás nem tartalmazott olyan feltételt, amely miatt a felpereseket a külön juttatás nem illette volna meg.

Az alperes fellebbezése és a felperesek csatlakozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperesek keresetét elutasította. Utalt a Legfelsőbb Bíróság 1/2006. PJE számú jogegységi határozatára, miszerint az adott évre járó egyhavi külön juttatás kifizetéséről a tárgyévet követő év januárjában kellett intézkedni, a perbeli esetben 2006. január 16-án. Az akkor hatályos Kjt. 68. § (3) bekezdés d) pontjában foglaltakra tekintettel a felperesek a jogosultság megszerzéséhez szükséges idővel nem rendelkeztek.

A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Álláspontjuk szerint a másodfokú bíróság jogszabálysértően mellőzte a Kjt. 37/A. §-ában foglaltak alkalmazását, miszerint a közalkalmazotti jogviszony megszűntetésekor a közalkalmazott részére az utolsó munkában töltött napon a végkielégítés kivételével ki kell fizetni minden járandóságát. Vitatták továbbá a Legfelsőbb Bíróság 1/2006. számú PJE határozatának esetükben való alkalmazhatóságát.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való tartását, és a felpereseknek a költségekben való marasztalását kérte. Fenntartotta és részletesen kifejtette azt az álláspontját, hogy az időközbeni jogszabályváltozásokra figyelemmel jogszerző időként nem volt figyelembe vehető a hat hónapot meghaladó olyan munkában nem töltött idő, amely alatt a közalkalmazott átlagkereset, illetve távolléti díj fizetésben részesült. A felperesek a felmentési idejüket 2005. június 30. napján megkezdték, esetükben a munkában nem töltött idő a hat hónapot meghaladta, ezért részükre nem járt a külön juttatás.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdés).

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A perbeli esetben a felperesek közalkalmazotti jogviszonya megszűnt, a peradatok szerint utolsó munkában töltött napjuk 2005. június 29-e volt. A Kjt. 37/A. § (1) bekezdésének ekkor hatályos rendelkezése szerint a közalkalmazotti jogviszony megszüntetésekor (megszűnésekor) a közalkalmazott részére az utolsó munkában töltött napon - a 37. § (10) bekezdésében foglaltak kivételével - ki kell fizetni az illetményét, egyéb járandóságát, valamint ki kell adni a közalkalmazotti jogviszonyra vonatkozó szabályban vagy egyéb jogszabályban előírt igazolásokat. Ezt a közalkalmazotti jogviszony megszűnése esetére vonatkozó különös szabályt a felperesek által igényelt egyhavi illetménynek megfelelő külön juttatás tekintetében is alkalmazni kell a külön juttatás kifizetésre vonatkozó általános szabályhoz képest.

Az előbbiekből következően a felperesek igénye az utolsó munkában töltött napon vált esedékessé, így az igény elbírálására az esedékességkor hatályos szabályt kellett alkalmazni. Ez a jogértelmezés a perbeli jogvita eltérő tárgya miatt nem ellentétes a Legfelsőbb Bíróság 1/2006.PJE. számú jogegységi határozatában foglaltakkal.

2005. június 29-én, az utolsó munkában töltött napon hatályos Kjt. 68. §-a alapján - miszerint a közalkalmazott minden naptári évben külön juttatásként egyhavi illetményre jogosult - a felpereseket a külön juttatás megillette, mivel a törvény egyéb jogosultsági feltételt nem állapított meg (a 32/2005.(IX.15.) AB határozat folytán 2005. január 1-jei visszaható hatállyal módosított Kjt. 68. §). A 2006. január 1-jén hatályba lépett új rendelkezések a 2005. december 31-éig hatályban volt szabályok szerinti jogosultságot nem érintették (40/B/2006.AB határozat indokolás III.3. pontja: AB Közlöny 16. évfolyam 4. szám).

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság tévedett, amikor a felperesek jogosultságának elbírálásánál nem az igény esedékessége időpontjában hatályos jogszabályt vette figyelembe.

A fenti indokolásra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (4) bekezdésének alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási, az áfát is magában foglaló (13.000 forint + 20 % áfa) költség viseléséről a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, az együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetékről a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2009. január 14.

*Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné
s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő